

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 102 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України“, Закону України „Про внесення зміни до розділу IV „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Конституційний Суд України“

м. К и ї в
5 лютого 2008 року
№ 6-у/2008

Справа № 2-1/ 2008

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича – головуючого,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни – доповідача,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 102 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України“ від 8 грудня 2004 року № 2222–IV (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 2, ст. 44), Закону України „Про внесення зміни до розділу IV „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 4 серпня 2006 року № 79–V (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 41, ст. 355).

Заслухавши суддю-доповідача Маркуш М.А. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 102 народних депутати України — звернувся до Конституційного Суду України з письмовим клопотанням вирішити питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України“ від 8 грудня 2004 року № 2222–IV (далі – Закон № 2222–IV), Закону України „Про внесення зміни до розділу IV „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 4 серпня 2006 року № 79–V (далі – Закон № 79–V).

Автори клопотання вважають, що Закон № 2222–IV розглянуто у спосіб, який порушує порядок, визначений розділом XIII Основного Закону України, а саме: до проекту Закону України „Про внесення змін до Конституції України“ (реєстр. № 4180) у процесі його доопрацювання та попереднього схвалення були внесені зміни, які не перевірялися Конституційним Судом України щодо їх відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України. Верховна Рада України, розглянувши цей законопроект та прийнявши відповідно Закон № 2222–IV без висновку Конституційного Суду України щодо відповідності статтям 157 і 158 Конституції України проекту Закону України „Про внесення змін до Конституції України“ із внесеними до нього змінами, порушила конституційну процедуру його розгляду.

У конституційному поданні народні депутати України ставлять також питання визнати таким, що не відповідає Конституції України, зокрема пункту 1 частини першої статті 150, Закон № 79–V. Вони стверджують, що змінами, внесеними Законом № 79–V, звужено повноваження Конституційного Суду України, встановлені в пункті 1 частини першої статті 150 Конституції України. На їхнє переконання, Верховна Рада України, змінюючи повноваження Конституційного Суду України, мала внести зміни до статті 150 Конституції України з дотриманням процедури, визначеної розділом XIII Основного Закону України.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 14 грудня 2007 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд

України“, та пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Конституційне подання за формою та змістом повинне відповідати вимогам статей 38, 39 Закону України „Про Конституційний Суд України“ і містити правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або окремих його положень. Предметом розгляду Конституційним Судом України може бути конституційне подання, в якому викладаються аргументи і стверджується про неконституційність законів (частина перша статті 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Відповідно до частини другої статті 39 Закону України „Про Конституційний Суд України“ в конституційному поданні має зазначатися, зокрема, повне найменування, номер, дата прийняття, джерело опублікування правового акта, конституційність якого (окремих його положень) оспорується (пункт 3).

Положення закону про внесення змін до Конституції України після набрання ним чинності стають невід’ємною складовою Конституції України — окремими її положеннями, а сам закон вичерпує свою функцію.

З набуттям чинності Законом № 2222–IV його положення, оскаржені суб’єктом права на конституційне подання, є фактично положеннями Конституції України, прийнятої 28 червня 1996 року (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 30, ст. 141), яка діє в редакції Закону № 2222–IV. У конституційному поданні неправильно вказано повне найменування, номер і дату прийняття правового акта, положення якого оспорується, що не відповідає вимогам пункту 3 частини другої статті 39 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Положення Закону № 79–V, оскаржені суб’єктом права на конституційне подання, є фактично положеннями розділу IV „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Конституційний Суд України“ (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 49, ст. 272) в редакції Закону № 79–V. Тобто в конституційному поданні неправильно вказано повне найменування, номер і дату прийняття правового акта, положення якого оспорується, що не відповідає вимогам пункту 3 частини другої статті 39 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Аналогічну правову позицію викладено в Ухвалі Конституційного Суду України від 12 жовтня 2005 року № 32-у/2005.

Суб'єкт права на конституційне подання не дотримав вимог статей 39, 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, тому підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 39, 45, 50, 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

У х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 102 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України“ від 8 грудня 2004 року № 2222–IV, Закону України „Про внесення зміни до розділу IV „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 4 серпня 2006 року № 79–V на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ